

31987R3954

30.12.1987.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 371/11

UREDBA VIJEĆA (EURATOM) br. 3954/87**od 22. prosinca 1987.****o utvrđivanju najvećih dopuštenih razina radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo koje druge radiološke opasnosti**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 31.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije sastavljen nakon primitka mišljenja skupine stručnjaka koju je imenovao Znanstveni i tehnički odbor (1),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta (2),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora (3),

budući da se u članku 2. stavku (b) Ugovora zahtijeva da Vijeće uspostavi jedinstvene sigurnosne standarde u svrhu zaštite zdravlja radnika i šire javnosti te osigura njihovu primjenu, kao što je dodatno određeno u glavi drugoj, poglavlju III. Ugovora;

budući da je 2. veljače 1959. Vijeće donijelo direktive (4) koje određuju osnovne sigurnosne standarde čiji su tekstovi zamijenjeni tekstem Direktive 80/836/Euratom (5), kako je izmijenjena Direktivom 84/467/Euratom (6), te budući da se u članku 45. te Direktive zahtijeva da države članice odrede razine intervencije u slučaju nesreće;

budući da je Zajednica usvojila mjere (7) kojima osigurava uvođenje određenih poljoprivrednih proizvoda u Zajednicu samo u skladu sa zajedničkim dogovorima koji štite zdravlje stanovništva uz zadržavanje jedinstvenog tržišta i izbjegavanje preusmjerenja trgovinskih tokova;

budući da se javlja potreba za uspostavljanjem sustava koji bi Zajednici omogućio da nakon nuklearne nesreće ili bilo koje druge radiološke opasnosti koje bi mogle dovesti ili su dovele do značajne radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje odredi najveće dopuštene razine radioaktivne kontaminacije u svrhu zaštite zdravlja stanovništva;

budući da će Komisija biti obaviještena o nuklearnoj nesreći ili neuobičajeno visokim razinama radioaktivnosti u skladu s Odlukom Vijeća od 14. prosinca 1987. o dogovorima Zajednice o pravovremenoj razmjeni informacija u slučaju radiološke

opasnosti (8) ili u skladu s Konvencijom o ranom izvješćivanju o nuklearnoj nesreći od 26. rujna 1986.;

budući da je Komisija, ako to zahtijevaju okolnosti, odmah dužna donijeti Uredbu kojom će se odrediti primjena prije utvrđenih najvećih dopuštenih razina;

budući da su na osnovi tekućih podataka raspoloživih u području zaštite od zračenja utvrđene referentne razine i da se one mogu koristiti kao osnova za utvrđivanje najvećih dopuštenih razina radioaktivne kontaminacije koje se moraju primijeniti odmah nakon nuklearne nesreće ili bilo koje druge radiološke opasnosti koje bi mogle dovesti ili su dovele do značajne radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje;

budući da takve najveće dopuštene razine uzimaju u obzir najnovije znanstvene savjete koji su raspoloživi na međunarodnoj razini, izražavajući potrebu za smirivanjem javnosti i izbjegavanjem odstupanja u međunarodnoj regulatornoj praksi;

budući da je, međutim, potrebno voditi računa o posebnim uvjetima koji se primjenjuju te stoga usvojiti postupak koji omogućuje brzo prilagođavanje tih ranije utvrđenih razina najvećim dopuštenim razinama koje su prikladne za uvjete bilo koje nuklearne nesreće ili bilo koje druge radiološke opasnosti koje bi mogle dovesti ili su dovele do značajne radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje;

budući da bi se usvajanjem Uredbe za primjenu najvećih dopuštenih razina također zadržala jedinstvenost zajedničkog tržišta i izbjegla trgovinska odstupanja u Zajednici;

budući da se u svrhu olakšavanja prilagođavanja najvećim dopuštenim razinama moraju odrediti postupci koji omogućuju konzultaciju stručnjaka, uključujući skupinu stručnjaka iz članka 31. Ugovora;

(1) SL C 174, 2.7.1987., str. 6.

(2) Mišljenje od 16. prosinca 1987. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(3) SL C 180, 8.7.1987., str. 20.

(4) SL 11, 20.2.1959., str. 221/59.

(5) SL L 246, 17.9.1980., str. 1.

(6) SL L 265, 5.10.1984., str. 4.

(7) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1707/86, (SL L 146, 31.5.1986., str. 88.); (EEZ) br. 3020/86, (SL L 280, 1.10.1986., str. 79.); (EEZ) br. 624/87, (SL L 58, 28.2.1987., str. 101.); (EEZ) br. 3955/87, (vidjeti stranicu 14. Službenog lista).

(8) SL L 371, 30.12.1987., str. 76.

budući da poštivanje najvećih dopuštenih razina podliježe odgovarajućim provjerama,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ova Uredba određuje postupak za utvrđivanje najvećih dopuštenih razina radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje koji se mogu staviti na tržište nakon nuklearne nesreće ili bilo koje druge radiološke opasnosti koje bi mogle dovesti ili su dovele do značajne radioaktivne kontaminacije prehrambenih proizvoda i hrane za životinje.

2. Za potrebe ove Uredbe, „prehrambeni proizvodi” znači proizvodi koji su namijenjeni za prehranu ljudi bilo odmah ili nakon prerade, a „hrana za životinje” znači proizvodi namijenjeni samo za hranidbu životinja.

Članak 2.

1. U slučaju da Komisija dobije – posebno u skladu s aranžmanima Zajednice o ranoj razmjeni informacija u slučaju radiološke opasnosti ili u skladu s Konvencijom IAEA od 26. rujna 1986. o ranom izvješćivanju o nuklearnoj nesreći – službene informacije o nesrećama ili bilo kojoj drugoj radiološkoj opasnosti koje služe kao dokaz da bi najveće dopuštene razine iz Priloga mogle biti dosegnute ili su dosegnute, dužna je odmah usvojiti, ako okolnosti to zahtijevaju, Uredbu za primjenu tih najvećih dopuštenih razina.

2. Razdoblje valjanosti bilo koje Uredbe u smislu stavka 1. bit će što je kraće moguće i neće prijeći tri mjeseca u skladu s odredbama članka 3. stavka 4.

Članak 3.

1. Nakon savjetovanja sa stručnjacima, koji uključuju skupinu stručnjaka iz članka 31., Komisija je dužna Vijeću podnijeti prijedlog Uredbe za prilagođavanje ili potvrđivanje odredbi Uredbe iz članka 2. stavka 1. u roku od mjesec dana od njezinog usvajanja.

2. Prilikom predaje prijedloga Uredbe iz stavka 1. Komisija je dužna uzeti u obzir osnovne standarde određene u skladu s člancima 30. i 31. Ugovora, uključujući načelo da se svaka izloženost mora držati na najmanjoj objektivno mogućoj mjeri, vodeći računa o zaštiti zdravlja šire javnosti i o gospodarskim i socijalnim čimbenicima.

3. Vijeće kvalificiranom većinom donosi odluku o prijedlogu za Uredbu iz stavaka 1. i 2. u roku određenom člankom 2. stavkom 2.

4. U slučaju da Vijeće ne donese odluku u tom roku nastavlja se primjenjivati razine određene u Prilogu dok Vijeće ne donese odluku ili dok Komisija ne povuče svoj prijedlog zato što se više ne primjenjuju uvjeti iz članka 2. stavka 1.

Članak 4.

Razdoblje valjanosti bilo koje Uredbe u smislu članka 3. je ograničeno. Ovo se razdoblje može revidirati na zahtjev pojedine države članice ili na inicijativu Komisije u skladu s postupkom propisanim u članku 3.

Članak 5.

1. Kako bi osigurala da najveće dopuštene razine određene u Prilogu uzimaju u obzir najnovije raspoložive znanstvene podatke, Komisija s vremena na vrijeme traži mišljenje stručnjaka koji uključuju skupinu stručnjaka iz članka 31.

2. Na zahtjev države članice ili Komisije, najveće dopuštene razine određene u Prilogu mogu se revidirati ili dopuniti, nakon što Komisija Vijeću podnese prijedlog u skladu s postupkom propisanim u članku 31. Ugovora.

Članak 6.

1. Prehrambeni proizvodi ili hrana za životinje koji nisu u skladu s najvećim dopuštenim razinama propisanim Uredbom donesenom u skladu s člancima 2. ili 3. ne smiju se stavljati na tržište. U svrhu primjene ove Uredbe, smatra se da su prehrambeni proizvodi ili hrana za životinje uvezeni iz trećih zemalja stavljeni na tržište ako na carinskom području Zajednice prođu carinski postupak koji nije postupak provoza.

2. Svaka država članica dužna je Komisiji dati sve informacije koje se odnose na primjenu ove Uredbe, a posebno na slučajeve nepoštivanja najvećih dopuštenih razina. Komisija je takve informacije dužna priopćiti drugim državama članicama.

Članak 7.

Pravila za primjenu ove Uredbe i popis manje važnih prehrambenih proizvoda zajedno s najvećim dopuštenim razinama koje se moraju primijeniti na te proizvode donosi se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 30. Uredbe (EEZ) br. 804/68⁽¹⁾, koja se analogno primjenjuje. U tu se svrhu osniva *ad hoc* Odbor.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

⁽¹⁾ SL L 148, 28.6.1968., str. 13.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 1987.

Za Vijeće
Predsjednik
N. WILHJELM

PRILOG

NAJVEĆE DOPUŠTENE RAZINE ZA PREHRAMBENE PROIZVODE I HRANU ZA ŽIVOTINJE
(Bq/kg ili Bq/l)

	Hrana za dojenčad i malu djecu ⁽¹⁾	Mliječni proizvodi ⁽²⁾ , ⁽³⁾	Ostali prehrambeni proizvodi osim manje važnih prehrambenih proizvoda ⁽⁴⁾	Tekući prehrambeni proizvodi ⁽⁵⁾	Hrana za životinje ⁽⁶⁾
Izotopi stroncija, posebno Sr-90		125	750		
Izotopi joda, posebno I-131		500	2 000		
Alfa-emitirajući izotopi plutonija i transplutonijskih elemenata, posebno Pu-239, Am-241		20	80		
Svi ostali nuklidi čije je poluvrijeme raspada duže od 10 dana, posebno Cs-134, Cs-137 ⁽⁷⁾		1 000	1 250		

⁽¹⁾ Hrana za dojenčad i malu djecu definira se kao prehrambeni proizvodi koji su namijenjeni za prehranu dojenčadi tijekom prvih četiri do šest mjeseci života i koji sami po sebi ispunjavaju prehrambene zahtjeve ove kategorije osoba te su stavljeni u maloprodaju u pakiranjima koja su jasno identificirana i označena kao „prehrambeni pripravak za dojenčad”. Vrijednosti se moraju utvrditi.

⁽²⁾ Mliječni proizvodi se definiraju kao mlijeko pod tarifnim brojevima 04.01 i 04.02 Zajedničke carinske tarife i odgovarajućih tarifnih brojeva kombinirane nomenklature od 1. siječnja 1988.

⁽³⁾ Razina koja se primjenjuje na koncentrirane ili dehidrirane proizvode izračunava se na osnovi rekonstituiranog proizvoda spremnog za potrošnju.

⁽⁴⁾ Manje značajni prehrambeni proizvodi i odgovarajuće razine koje se moraju primjenjivati za te proizvode definiraju se u skladu s člankom 7.

⁽⁵⁾ Tekući prehrambeni proizvodi definirani u poglavljima 20. i 22. Zajedničke carinske tarife i u odgovarajućem poglavlju kombinirane nomenklature od 1. siječnja 1988. Vrijednosti se računaju uzimajući u obzir potrošnju vode iz vodovodne mreže i iste se vrijednosti moraju primijeniti na zalihe pitke vode po slobodnoj odluci nadležnih tijela u državama članicama. Vrijednosti za tekuće prehrambene proizvode moraju se utvrditi.

⁽⁶⁾ Vrijednosti se moraju utvrditi.

⁽⁷⁾ Ugljik 14 i tricij nisu uključeni u ovu skupinu.